

Протокол

№

гр. София, 28.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 28.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3017** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ И. С. Ш. – редовно призована за днешното съдебно заседание, не се явява, представлява се от адв. Е., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Столична дирекция на вътрешните работи – редовно призован за днешното съдебно заседание, представлява се от юрк. И., с пълномощно, представено към писмения отговор.

СПП – редовно призована, представлява се от прокурор К..

СТРАНИТЕ/поотделно/ – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА исковата молба на И. С. Ш., така както е посочено в определението за насрочване на делото, с приложени към същата писмени доказателства.

ДОКЛАДВА молба от адв. Е., постъпила на 19.03.2026г., с която уточнява обстоятелствената част на иска.

ДОКЛАДВА писмен отговор от страна на ответника, постъпил на 27.04.2026г., без приложени към него писмени доказателства.

АДВ. Е. – Поддържам предявения иск. Да се приемат представените писмени доказателства. Поддържаме искането за разпит на свидетели, които са ни допуснати. Същите ги водим и се намират извън залата.

ЮРК. И. – Оспорвам предявения иск. Нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ – Да се приемат доказателствата. Нямам доказателствени искания.

По доказателствата, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени доказателства.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на допуснатите свидетели.

В залата се въведе първият свидетел и съдът СНЕ самоличността му:

Г. В. Ш., ЕГН [ЕГН] – български гражданин. Съпруг на ищцата. Неосъждан, без дела със страните.

СЪДЪТ УКАЗА на свидетеля, че поради родствената връзка с ищеца може да откаже да дава показания.

СВИДЕТЕЛЯТ Ш. – Желая да дам показания.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от НК.

Свидетелят обеща да каже истината.

СЪДЪТ върна документа за самоличност на свидетеля.

На въпроси на съда, свидетелят отговори:

Моята съпруга И. Ш. беше задържана на 23.01.2025г. в магазин „Ф.“ в[жк]. Аз не бях с нея тогава. Разбрах, че е била задържана, защото тя ми се обади по телефона. Каза ми, че в момента, в който излиза от касата на магазина са я спрели охранителите на магазина и са ѝ казали, че има нетаксувана стока – хартия за печене. Жена ми се е извинила и е казала, че не знае защо е станало така. Аз ѝ казах да потърси управителя на магазина и ако трябва да заплати стоката в троен размер, след което затворих телефона и си продължих работа. След десетина минути тя отново ми се обади и ме уведоми, че е извикана полиция. Аз тръгнах към нея. Когато отидох тя вече беше изведена от магазина и полицаите бяха там. Там бяха и двама охранители от магазина, които стояха до нея, за да не избяга. Казах на полицаите, че за 2 лв. само се разкарват и че това е фалшив сигнал. Те ми отговориха, че имат обаждане от тел. 112 и са длъжни да я закарат във 02 РУ за разпит. Аз предложих лично да я закарам, защото в квартала я познават и би било смущаващо за нея да се качи в патрулната кола, но те ми отказаха и казаха, че такъв е редът. Закараха я в районното управление. През това време аз се обадих на адвокатата и отидох пред 02 РУ, за да го изчакам да дойде. Жена ми беше вътре. Знам, че е давала показания и са я обискирали. Връчили са ѝ предупреждение, което да разпише за спазване на законите в България. Аз и адвокатът ми не бяхме допуснати до нея докато тя беше вътре. Държаха я около един час. Докато бяхме пред магазин „Ф.“ по време на случката видях познати хора от квартала. Стояха отстрани и гледаха.

След тази случка жена ми не ходи сама до голям магазин. Ходи само с мен. Спря да шофира кола. Получи „паник атаки“ Нощно време бълнува. Отключи „диабет“. Кръвното ѝ налягане се вдига. Тя ходи при личния лекар и той ѝ изписа успокоителни хапчета. Тя е стресирана, както от охраната на магазина, така и от полицаите, които я задържаха. Тя искаше среща с управителя на магазина, но той не се появи.

След случката тя говори с охранители на други магазини от веригата „Ф.“, които са ѝ казали, че при тях било практика да задържат някого, за да могат да вземат премии.

Съпругата ми получи писмо от управителя на магазина, с което се извиняваха, но тя отказа, беше много обидена. Отказа среща с тях.

Жена ми 40 години е акушерка. Има над 5070 изродени бебета. Толкова семейства е направила щастливи. И изведнъж това черно петно.

На въпроси на адв Е., свидетелят отговори:

Покупките бяха на стойност около 200 лв. Аз взех покупките и ги прибрах.

Аз и съпругата ми имаме четирима внука. Единият от тях, който живее в Англия, имаше рожден ден в този ден и щяхме да се събираме по комшийски да празнуваме. Внукът ми, който имаше рожден ден се казва Т..

Жена ми все още отказва да ходи сама до магазина. Автомобил не шофира. В деня на случката тя се връщаше от нощна смята. След два дни трябваше да бъде дневна смяна. Тя ми сподели, че когато види полицейска кола нещо ѝ става и от тогава не шофира.

Към настоящия момент тя не иска да се спомена въобще тази случка. Сънува бодигардове и полицаи.

Полицаите се държаха културно. Момчетата казаха, че такъв е редът и такъв е законът и те трябва да я закарат до районното управление.

Знам, че две жени са извършили обиска на жена ми в районното управление.

Предупредителният протокол да не нарушава законите в страната го подписа вътре в районното управление.

ЮРК. И. – Нямам въпроси към свидетеля.

След изчерпване на въпросите СЪДЪТ освободи свидетеля, който напусна съдебната зала.

В залата се въведе вторият свидетел и съдът СНЕ самоличността му.

М. И. Д., ЕГН [ЕГН] – българска гражданка, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от НК.

Свидетелят обеща да каже истината.

СЪДЪТ върна документа за самоличност на свидетеля.

На въпроси на съда, свидетелят отговори:

Познавам И. от 15 години тя не е само моя съседка, а е човек, който присъства в живота ми от 15 години. Ние сме съседи и приятели. Живеем в[жк], в бл. 334А. Аз живея на първия етаж, а И. е на четвъртия. Преди пет години живеехме пак заедно в друг блок. Като си купихме апартамента в бл. 334А семейството на И. поиска да се преместят при нас в съседен апартамент и се преместиха. Много близки приятели сме с нея и семейството ѝ. И. е много морален, стойностен, възпитан и интелигентен човек, на който може да се разчита. Тя е акушерка в Болница „С.“. Знам за случката,

която е станала в магазин „Ф.“ от нея. Знам, че се е случило на 23.01.2025г. Много добре си го спомням, защото тогава е рожденият ден на големият ѝ внук, а ние празнуваме заедно. Той се казва Т.. Тогава също щяхме да празнуваме заедно и затова И. е отшла да пазарува. Още същия ден тя ми разказа за случката. Аз я потърсих да я поздравя за празника, но тя не ми вдигна. Доста по-късно ми върна обаждане и се разбрахме да се видим. Тогава тя ми разказа какво се е случило. Видях я в какво състояние беше в момента. Тя беше в ступор и не можеше да повярва какво се е случило. Беше с високо кръвно, даже аз ѝ го измерих. Разказа ми, че е отишла да пазарува, след като е била нощна смяна. Тя има този навик, прибирайки се от работа да минава през магазина. Каза, че е напазарувала доста неща, покупки за около 200 лв. Каза ми, че тръгвайки от касата започнала да си прибира покупките в торбата и тогава до нея се приближил охранителят на магазина и ѝ е казал, че има неплатена стока. Тя е отвърнала, че не е разбрала, че има неплатена стока в покупките ѝ. Доколкото знам от нея въпросната хартия, която не е заплатена е била в количката. Не мога да кажа със сигурност дали е предложила да заплати хартията. Знам, че охранителят ѝ е казала да отидат в задната част на магазина, в склада, за да установят, че стоката наистина не е платена. После са чакали доста време. Тя е искала да говори с управителя, но той не се е появил. След известно време дошли и полицаи. Доколкото знам от нея тя е разговаряла два пъти със съпруга си по телефона, като вторият път му е казала, че ще дойде полиция и ще я арестуват. Сподели ми, че в началото го е приела като шега. И. не ми е казвала полицаите да са се държали грубо с нея. Не ми е казвала също дали по време на случката е имало нейни познати, които да са били там. Като съседи и приятели ние много често пазаруваме заедно. Известно време, може би месеци, тя не желаше да влиза в никакъв магазин, най-малко пък в този, който ни е най-близо. Веднъж пробвах, помолих я да отидем, като ѝ казах, че трябва да го преодолее. Отидохме до магазина, но тя се държеше като уплашен заек. Наистина ѝ се отрази много зле случилото се. Много дълго време тя не влизаше в магазин. Другото, което знам е, че от тогава не шофира. Знам, че приема хапчета за високо кръвно и за „диабет“ след случката.

На въпроси на адв. Е., свидетелят отговори:

Тя ми сподели, че случилото се, освен всичко друго, наранява и достойнството ѝ. Тя е човек с авторитет. Човек, който работи в болница и се грижи за новородени бебета. Беше силно притеснена как ще реагират колегите ѝ на случката и как ще гледат след това на нея, след като е била арестувана. За нея това е нещо недопустимо. Не съм чувала коментари от съседи за случката.

ЮРК. И. – Нямам въпроси към свидетеля.

След изчерпване на въпросите СЪДЪТ освободи свидетеля, който напусна съдебната зала.

АДВ. Е. – Моля да бъде допусната съдебно-психологина експертиза, която, след като извърши преглед на ищцата, да отговори на въпросите, поставени в молба, която представям, относно претърпените болки и страдания от ищцата.

ЮРК. И. – Считам, че не е необходимо изслушване на експертиза. Предоставям на преценката на съда.

ПРОКУРОРЪТ – По искането за допускане на съдебно-психологина експертиза предоставям на съда.

По доказателствените искания, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Е. за допускане на съдебно-психологина експертиза като неотнормимо към спора. По делото бяха разпитани свидетели, които дадоха показания за емоционалното състояние на ищцата, поради което съдът намира, че не е необходимо изслушване на експертиза за същите обстоятелства.

СТРАНИТЕ /поотделно/ – Нямаме доказателствени искания и няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ, като взе предвид становището на страните за липса на доказателствени искания, намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. Е. – Моля да постановите решение, с което да уважите предявения иск. Моля да ми се даде възможност да представя писмени бележки. Претендирам разности, за което представям списък.

ЮРК. И. – Поддържам становището в писмения отговор и моля да постановите решение, с което да отхвърлите предявения иск, а в условията на евентуалност да го намалите. Претендирам присъждане на юрисконсултско възнаграждение и правя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

ПРОКУРОРЪТ – Искът е основателен спрямо размера. Трябва да се присъди по справедливост и спрямо доказателствата.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ на ищеца 7-дневен срок от днес за представяне на писмени бележки и

ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:20 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: